

Baba Ođul Hikayesi

– Halis Kandmr · 08 Eylül 2013

vaktiyle küçük bir köyde
bir baba,
bir de,
hırçın bir oğlu varmış.
çocuk ya bu,
yaramaz mı yaramazmış.
o kadar çok haylaz ki,
baba çocuğun yaptıklarına dayanamazmış.
her gün,
"oğlum, sen adam olmazsın" dermiş.
günler ayları
aylar yılları kovalamış
derken
çocuk büyümüş
serpilmiş.
ama babasının bu sözünü de, hiç unutmamış.
kafasında yer etmiş.
gitmiş koca bir şehre
dişini ,tırnağına takmış
hem çalışmış hem okumuş
ve;
kaymakam olmuş.
hem,
dođduđu bu ilçeye.
emir vermiş jandarmaya
gidin falan köye.
alın getirin falan şahsı.
yaka-paça ihtiyarı
getirirler kaymakama.
gözünde siyah bir gözlük
boğazında kıravat
bir de siyah takım elbise
her neyse.
pekte yakışmış canım beyaz gömleğin üstüne.
der ki bizim ihtiyar:

"kaymakam bey ođul,
yaka-paça asker ile niye getirttin beni buraya
bir kusur mu ettim yoksa,
hani olur ya."
"Hayır " der
bizim mağrur delikanlı
gözlüklerini bir miktar burnunun üstüne çekerek
hem gülerek
biraz da alaylı.

dönerek.
"tanıdın mı".
der ihtiyara.
"yok ođul" der bizimki.
"ner'den bileyim,
bırak da beni ođul,
evime gideyim."
bu defa delikanlı
gözlüklerini hepten çıkartır.
mağrur mağrur
"şimdi tanımadın mı bey baba,
iyi bak" der
"benim
ben,
beğenmediğın oğlun Gafur.
sen adam olamazsın derdin küçükken hep bana
bak
kaymakam oldum
yetmez mi sana."
bu defa yaşlı adam derin bir iç çeker
ve ođluna dönerek ekler.
"ah ođul,
ben sana kaymakam olamazsın demedim ki,
sen adam olamazsın dedim.
yine sözümdeyim
yine sözümde.
adam olamamışsın çok yazık
olsaydın eđer,
düşünürdün birazcık.

apar-topar böyle
Askere emir verip ayađına getirtmezdin
ayađıma sen gelirdin.
elim öper,
affet beni affet,
affet baba derdin..."
08.09.2013